

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА
ФРАНКА
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ТА БІЗНЕСУ

ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

СТРАХУВАННЯ

(назва навчальної дисципліни)

галузь знань: 07 «Управління та адміністрування»
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність: 072 «Фінанси, банківська справа та
страхування»
(шифр і назва спеціальності)

освітня програма: Фінанси, митна та податкова справа

освітній ступінь: бакалавр

денна форма навчання

Укладач:

Попович Д. В., доцент кафедри фінансового
менеджменту, к.е.н., доцент

КАФЕДРА
ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

1. Страховий фонд страховика створюється:

- 1) винятково у вигляді цінних паперів;
- 2) у грошовій формі;
- 3) у натуральній формі;
- 4) як в натуральній, так і в грошовій формі.

2. Принцип страхування, який відображає право страховика на пропорційний розподіл відповідальності, якщо об'єкт застрахований одночасно за декількома договорами майнового страхування у декількох страховиків, називається:

- 1) принципом відшкодування;
- 2) принципом контрибуції;
- 3) принципом максимальної сумлінності;
- 4) принципом суброгації.

3. Принцип страхування, який відображає право страховика на компенсацію матеріальних витрат після виплати страхового відшкодування за рахунок третьої особи, винної в настанні страхового випадку, називається:

- 1) принципом відшкодування;
- 2) принципом контрибуції;
- 3) принципом максимальної сумлінності;
- 4) принципом суброгації.

4. Функція страхування, що полягає в концентрації та використанні коштів, необхідних не лише для розподілу між усіма страхувальниками збитків, зумовлених страховими випадками поточного періоду, а й для відповідного покриття можливих масштабніших збитків, що можуть припасти на окремі роки наступних періодів, називається:

- 1) превентивною функцією;
- 2) ризикованою функцією;
- 3) функцією заощадження коштів;
- 4) функцією формування страхових резервів.

5. Принцип страхування, згідно якого усім страхувальникам і страховикам держава гарантує вільний вибір видів страхування та рівні можливості у здійсненні діяльності, називається:

- 1) принципом конкурентності;
- 2) принципом контрибуції;
- 3) принципом максимальної сумлінності;
- 4) принципом суброгації.

6. Принцип страхування, відповідно до якого кожний індивідуальний або асоційований власник майна зацікавлений у тому, щоб вкладені в цей об'єкт кошти не були втрачені через стихійне лихо, нещасний випадок, пограбування тощо, називається:

- 1) принципом конкурентності;
- 2) принципом контрибуції;
- 3) принципом страхового інтересу;
- 4) принципом суброгації.

7. Принцип страхування, відповідно до якого ні страхувальник, ні страховик не мають права приховувати один від одного ту чи іншу інформацію, що стосується об'єкта страхування, називається:

- 1) принципом конкурентності;
- 2) принципом максимальної сумлінності;
- 3) принципом страхового інтересу;
- 4) принципом суброгації.

8. Принцип страхування, що полягає в територіальному та галузевому розосередженні взятих на страхування ризиків, називається:

- 1) принципом диверсифікації;
- 2) принципом конкурентності;
- 3) принципом контрибуції;
- 4) принципом суброгації.

9. Функція страхування, яка полягає у фінансуванні заходів для запобігання страхової події або мінімізації збитків, відповідно до умов договору страхування, називається:

- 1) превентивною функцією;
- 2) ризикованою функцією;
- 3) функцією формування страхових резервів;
- 4) функцією заощадження коштів.

10. Франшиза – це визначена договором страхування:

- 1) сума страхового відшкодування, яка в разі страхового випадку не підлягає поверненню страховиком;
- 2) частина страхового відшкодування, яка в разі страхового випадку підлягає поверненню страховиком;
- 3) частина збитків, яка в разі страхового випадку не підлягає відшкодуванню страховиком;
- 4) частина збитків, яка в разі страхового випадку підлягає відшкодуванню страховиком.

11. Функція страхування, яка полягає в переданні за певну плату страховикові матеріальної відповідальності за наслідки ризику, зумовленого подіями, перелік яких передбачено чинним законодавством або договором, називається:

- 1) превентивною функцією;
- 2) ризикованою функцією;
- 3) функцією заощадження коштів;
- 4) функцією формування і використання страхових резервів.

12. За спеціалізацією страховика страхування поділяється на такі види:

- 1) комерційне, взаємне, державне;
- 2) обов'язкове і добровільне;
- 3) особисте, майнове і страхування відповідальності;
- 4) страхування життя і загальні види страхування.

13. За формою проведення страхування поділяється на такі види:

- 1) комерційне, взаємне, державне;
- 2) обов'язкове і добровільне;
- 3) особисте, майнове і страхування відповідальності;
- 4) страхування життя і загальні види страхування.

14. Функція страхування, яка полягає у накопиченні страховиком певного капіталу, достатнього для забезпечення покриття збитків, що виникли у страхувальника внаслідок страхового випадку, називається:

- 1) превентивною функцією;
- 2) ризикованою функцією;
- 3) функцією створення і використання страхових резервів;
- 4) функцією заощадження коштів.

15. За статусом страхувальника страхування поділяється на такі види:

- 1) комерційне, взаємне, державне;

- 2) обов'язкове і добровільне;
- 3) особисте, майнове і страхування відповідальності;
- 4) страхування юридичних осіб і страхування фізичних осіб.

16. За статусом страховика страхування поділяється на такі види:

- 1) комерційне, взаємне, державне;
- 2) обов'язкове і добровільне;
- 3) особисте, майнове і страхування відповідальності;
- 4) страхування життя і загальні види страхування.

17. За об'єктами страхування поділяється на:

- 1) комерційне, взаємне, державне;
- 2) обов'язкове і добровільне;
- 3) особисте, майнове, страхування відповідальності і страхування підприємницьких ризиків;
- 4) страхування життя і загальні види страхування.

18. Найістотнішими класифікаційними ознаками страхування є:

- 1) внутрішня, зовнішня;
- 2) історична, економічна, юридична;
- 3) стратегічна, тактична, операційна;
- 4) суспільно-економічна, політико-правова, соціальна.

19. В основі віднесення того чи іншого виду страхування до страхування життя чи загальних видів страхування лежать такі класифікаційні ознаки:

- 1) наявність нагромаджувального характеру договору страхування, правовий статус страхувальника;
- 2) наявність нагромаджувального характеру договору страхування, строк дії договору страхування;
- 3) наявність нагромаджувального характеру договору страхування, сума договору страхування;
- 4) наявність нагромаджувального характеру договору страхування, фінансовий стан страхувальника.

20. Особисте страхування включає такі підгалузі:

- 1) медичне страхування, страхування життя, страхування фінансових ризиків;
- 2) страхування від нещасних випадків, майнове страхування, страхування життя;
- 3) страхування від нещасних випадків, медичне страхування, страхування життя, пенсійне страхування;
- 4) страхування відповідальності, страхування життя, страхування майна.

21. За критерієм наслідків випадкових подій ризики поділяються на:

- 1) катастрофічні, великі, середні і малі;
- 2) майнові та особисті;
- 3) природні та антропогенні;
- 4) чисті та спекулятивні.

22. Певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання – це:

- 1) страхова подія;
- 2) страховий випадок;
- 3) страховий ризик;
- 4) страхові обставини.

23. Подія, передбачувана договором страхування або законодавством, яка відбулася, і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхової суми (страхового відшкодування) страхувальнику, застрахованій особі або третій особі, – це:

- 1) страхова подія;
- 2) страховий випадок;
- 3) страховий ризик;
- 4) страхові обставини.

24. При створенні страхової організації у формі акціонерних, повних, командитних товариств або товариств з додатковою відповідальністю учасників повинно бути не менше:

- 1) двох;
- 2) трьох;
- 3) чотирьох;
- 4) п'яти.

25. За галузевою ознакою страховий ринок поділяється на:

- 1) ринок особистого страхування, ринок страхування життя;
- 2) ринок страхування життя, ринок загальних видів страхування;
- 3) ринок страхування життя, ринок страхування майна;
- 4) ринок страхування майна фізичних осіб, ринок страхування майна юридичних осіб.

26. Договір страхування укладається на підставі:

- 1) Закону України «Про страхування»;
- 2) попередньої письмової угоди;
- 3) правил страхування;
- 4) статуту страхової організації.

27. За належністю страховиків поділяють на:

- 1) особисті і майнові;
- 2) приватні і державні;
- 3) спеціальні, універсальні, перестраховальні;
- 4) територіальні і галузеві.

28. За характером виконуваних операцій (за спеціалізацією) виділяють такі страхові компанії:

- 1) особисті і майнові;
- 2) приватні і державні;
- 3) спеціальні, універсальні, перестраховальні;
- 4) територіальні і галузеві.

29. Розподіл витрат по загальній аварії між судном, вантажем і фрахтом здійснюється:

- 1) аварійним комісаром;
- 2) аквізитором;
- 3) диспашером;
- 4) сюрвеєром.

30. Страхування життя здійснюється:

- 1) лише в обов'язковій формі;
- 2) лише у добровільній формі;
- 3) у добровільній формі, крім страхування пенсій;
- 4) як в обов'язковій так і в добровільній формі.

31. Огляд судна, вантажів чи іншого майна, що приймається на страхування, здійснюється:

- 1) аварійним комісаром;

- 2) аквізитором;
- 3) диспашером;
- 4) сюрвеєром.

32. До головних об'єктів страхового ринку відносять:

- 1) страховиків, страхувальників, страхових посередників;
- 2) страхових агентів, страхових брокерів;
- 3) страхових посередників, професійних оцінювачів ризиків, професійних оцінювачів збитків;
- 4) страхові продукти.

33. До страхових посередників відносять:

- 1) об'єднання страховиків, страхові пули;
- 2) професійних оцінювачів ризиків, професійних оцінювачів збитків;
- 3) страховиків, страхувальників;
- 4) страхових агентів, страхових брокерів.

34. Страховий агент діє:

- 1) від імені та за дорученням об'єднання страховиків;
- 2) від імені та за дорученням страховика;
- 3) від імені та за дорученням страхувальника;
- 4) від свого імені та на підставі угоди зі страхувальником.

35. Страхування від нещасних випадків здійснюється:

- 1) лише в обов'язковій формі;
- 2) лише у добровільній формі;
- 3) у добровільній формі, крім страхування медичних працівників;
- 4) як в обов'язковій, так і в добровільній формі.

36. Витрати, пов'язані із залученням нових страхувальників і укладенням нових страхових договорів при посередництві страхових агентів, називаються:

- 1) аквізиційними;
- 2) актуарними;
- 3) операційними;
- 4) превентивними.

37. Страхування майнових інтересів, що не суперечать законодавству України і пов'язані з життям, здоров'ям, працездатністю та додатковою пенсією страхувальника або застрахованої особи, називається:

- 1) майновим страхуванням;
- 2) особистим страхуванням;
- 3) перестрахуванням;
- 4) страхуванням відповідальності.

38. Причинами виникнення та існування страхування є:

- 1) захист майнових інтересів суб'єктів виробничих відносин і людського суспільства від несприятливих подій (ризиків);
- 2) збільшення обсягів виробництва;
- 3) здійснення запобіжних заходів, спрямованих на зменшення страхового ризику;
- 4) створення сезонних запасів у відповідних галузях.

39. Страховий захист – це:

- 1) економічні відносини щодо попередження, усунення, локалізації та відшкодування збитків внаслідок несприятливих подій;

- 2) збільшення товарних запасів у зв'язку із впливом чинник сезонності;
- 3) механізм забезпечення підприємств фінансовими ресурсами;
- 4) спосіб локалізації небезпечних об'єктів.

40. Розмір страхових тарифів з добровільних видів страхування визначає:

- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) страховик;
- 3) страхувальник;
- 4) уповноважений орган.

41. Обумовлена в договорі страхування частина збитків, яка не підлягає відшкодуванню страховиком у випадках, коли розмір збитків знаходиться у межах встановленої франшизи, називається:

- 1) безумовною франшизою;
- 2) викупною сумою;
- 3) страховою франшизою;
- 4) умовною франшизою.

42. Обумовлена в договорі страхування частина збитків, яка вираховується у всіх випадках із зобов'язань страховика, називається:

- 1) безумовною франшизою;
- 2) викупною сумою;
- 3) страховою франшизою;
- 4) умовною франшизою.

43. Пропорційна система страхового забезпечення у майновому страхуванні передбачає виплату відшкодування в тій самій пропорції щодо реального збитку, в якій страхова сума за договором перебуває відносно:

- 1) дійсної вартості застрахованого майна;
- 2) суми отриманих страхових платежів;
- 3) суми резервів страховика;
- 4) суми страхових премій за договором.

44. Система першого ризику страхового забезпечення у майновому страхуванні передбачає повне відшкодування збитків, завданих застрахованому майну, але в межах:

- 1) вартості майна на час настання страхового випадку;
- 2) ліквідаційної вартості майна;
- 3) статутного капіталу страховика;
- 4) страхової суми за договором.

45. Система граничного відшкодування страхового забезпечення у майновому страхуванні передбачає:

- 1) виплату відшкодування в тій самій пропорції щодо реального збитку, в якій страхова сума за договором перебуває відносно дійсної вартості застрахованого майна;
- 2) відшкодування збитків як різницю між завчасно встановленою межею і досягнутим рівнем доходу;
- 3) відшкодування збитків як різницю між завчасно встановленою межею і сумою страхових платежів;
- 4) повне відшкодування збитків, завданих застрахованому майну, але в межах страхової суми за договором.

46. Під страховим ринком розуміють:

- 1) інструмент перерозподілу грошових коштів між суб'єктами господарювання;

- 2) механізм забезпечення попиту і пропозиції на фінансові ресурси;
- 3) особливу сферу грошових відносин, де об'єктом купівлі-продажу виступає специфічний товар – страхова послуга;
- 4) сферу обігу цінних паперів.

47. Структура страхового ринку за інституціональною ознакою становить собою:

- 1) внутрішній і зовнішній страховий ринок;
- 2) ринок майнового і особистого страхування;
- 3) ринок страхових послуг акціонерних, командитних, повних товариств і товариств з додатковою відповідальністю;
- 4) ринок страхування автотранспортних засобів, вантажів і багажу.

48. Структура страхового ринку за територіальною ознакою становить собою:

- 1) внутрішній, регіональний і міжнародний страхові ринки;
- 2) ринки державного і комерційного страхування;
- 3) ринки майнового, особистого страхування і страхування відповідальності;
- 4) страхування юридичних і фізичних осіб.

49. Під маркетингом в страхуванні розуміють:

- 1) оцінку фінансового стану страховика;
- 2) системний підхід щодо організації діяльності страховика, метод дослідження страхового ринку;
- 3) систему пошуку резервів збільшення прибутку страховика;
- 4) систему формування і розміщення страхових резервів.

50. Страховий маркетинг охоплює комплекс таких заходів:

- 1) дослідження страхового ринку, розробку конкурентоспроможних страхових продуктів і їх реалізацію;
- 2) розробку правового законодавства та інструктивних матеріалів;
- 3) складання фінансової звітності страховика, її аналіз і складання бізнес-планів;
- 4) фінансову діяльність щодо розміщення страхових резервів.

51. Страховий поліс – це:

- 1) договір страхування майна;
- 2) документ, що визначає розмір збитків страхувальника;
- 3) документ, що регламентує взаємовідносини сторін у страхуванні життя;
- 4) документ, який видається страховиком страхувальнику і засвідчує факт укладання договору страхування.

52. Андеррайтинг – це:

- 1) відшкодування збитку;
- 2) експертна оцінка майна;
- 3) процес прийняття ризику на страхування;
- 4) розрахунок страхових тарифів.

53. Правила страхування – це:

- 1) аварійний сертифікат;
- 2) договір страхування;
- 3) документ, який визначає умови проведення кожного виду страхування;
- 4) перелік претензій страхувальника до страховика.

54. Правила страхування з добровільних видів страхування розробляє:

- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) Міністерство фінансів України;

- 3) страховик;
- 4) страхувальник.

55. Умови страхування з обов'язкових видів страхування розробляє:

- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) Міністерство економіки України;
- 3) страховик;
- 4) страхові брокери.

56. Основною метою діяльності товариств взаємного страхування є:

- 1) організація обов'язкового особистого страхування для категорій осіб відповідно до чинного законодавства;
- 2) перестраховання ризиків щодо особистого страхування;
- 3) створення страхового захисту членів товариств;
- 4) страхові операції з будь-яких видів страхування.

57. Контроль над ризиками здійснюється такими способами:

- 1) аналіз ризику, контроль за ризиком, фінансування ризику;
- 2) запобігання появі випадкових подій, подолання випадкових подій, компенсація збитків;
- 3) ідентифікація ризиків, оцінювання ризиків, визначення послідовності наступних дій в конкретній ситуації;
- 4) уникнення ризику, зменшення ризику, обмеження ризику, поділ ризику.

58. Об'єднання страховиків створюється з метою:

- 1) захисту інтересів страховиків своїх членів, надання їм консультативної і методологічної допомоги, експертизи нормативних актів;
- 2) здійснення перестраховальних операцій;
- 3) надання страхових послуг, укладення договорів страхування;
- 4) організація реклами страхових продуктів і їх реалізація.

59. Страховики можуть створювати такі відокремлені підрозділи:

- 1) банки та інші кредитні установи;
- 2) виробничі цехи і торгівельні підприємства;
- 3) філіали, представництва і агентства;
- 4) фондові біржі.

60. Представництво страхової компанії має право:

- 1) брати участь у співстрахуванні;
- 2) виконувати репрезентативні функції;
- 3) виплачувати страхові суми та страхові відшкодування;
- 4) розробляти правила страхування.

61. Контроль за діяльністю страховиків з найважливіших проблем страхування з боку держави здійснює:

- 1) Національний банк України;
- 2) Кабінет Міністрів України;
- 3) Міністерство фінансів України;
- 4) наглядова Рада страховика.

62. Із зазначених нижче видів майна не приймаються на страхування:

- 1) грошові кошти (готівка) та цінні папери;
- 2) незавершені об'єкти будівництва;
- 3) товарні записи і готова продукція;

4) транспортні засоби.

63. Майнове страхування – це:

- 1) вид страхування;
- 2) галузь страхування;
- 3) сфера страхування;
- 4) форма страхування.

64. Частина тарифу, призначена для покриття витрат на проведення страхування та одержання прибутку, називається:

- 1) брутто-тариф;
- 2) навантаження;
- 3) нетто-тариф;
- 4) страховий внесок.

65. Плата за страхування, яку отримує страхова компанія, називається:

- 1) страховим тарифом;
- 2) страховою премією;
- 3) страховою сумою;
- 4) тантьємою.

66. Тарифна ставка, за якою укладають договір страхування, називається:

- 1) брутто-ставкою;
- 2) грошовим вираженням зобов'язань страховика з укладеного договору страхування;
- 3) нетто-ставкою;
- 4) ціною страхового ризику та інших витрат.

67. Цедент – це:

- 1) перестраховик;
- 2) прямий страховик;
- 3) страховий брокер;
- 4) страхувальник.

68. Страховик, якому прямий страховик передає частину ризику на страхування, зветься:

- 1) перестраховиком або цесіонарієм;
- 2) перестраховальником;
- 3) страхувальником;
- 4) цедентом.

69. Ретроцесія характеризує процес розміщення (передачі) ризику від:

- 1) страховика до перестраховика;
- 2) страхувальника до перестраховика;
- 3) страхувальника до страховика;
- 4) цесіонарія до ретроцесіонарія.

70. Тантьєма в перестрахованні – це:

- 1) брокерська комісія;
- 2) виплачені премії страхувальником;
- 3) комісійна винагорода цедента з прибутку перестраховика;
- 4) прибуток перестраховика.

71. Аналіз ризику передбачає такі послідовні кроки:

- 1) аналіз ризику, контроль за ризиком, фінансування ризику;

- 2) запобігання появі випадкових подій, подолання випадкових подій, компенсація збитків;
- 3) ідентифікація ризиків, оцінювання ризиків, визначення послідовності наступних дій в конкретній ситуації;
- 4) уникнення ризику, зменшення ризику, обмеження ризику, поділ ризику.

72. Ризик-менеджмент складається з таких етапів:

- 1) аналіз ризику, контроль за ризиком, фінансування ризику;
- 2) запобігання появі випадкових подій, подолання випадкових подій, компенсація збитків;
- 3) ідентифікація ризиків, оцінювання ризиків, визначення послідовності наступних дій в конкретній ситуації;
- 4) уникнення ризику, зменшення ризику, обмеження ризику, поділ ризику.

73. Особа в особистому страхуванні, призначена страхувальником для одержання страхової суми у випадку її смерті, називається:

- 1) аквізитором;
- 2) вигодонабувачем;
- 3) перестраховальником;
- 4) співстраховальником.

74. До форм проведення перестраховальних операцій відносяться:

- 1) обов'язкова і добровільна;
- 2) пропорційна і непропорційна;
- 3) пропорційна і облігаторна;
- 4) факультативна.

75. Дивіденди за акціями відносять до доходів від:

- 1) інвестиційної діяльності;
- 2) іншої діяльності;
- 3) страхової діяльності;
- 4) фінансової діяльності.

76. Доходи від участі у прибутку перестраховиків – це:

- 1) дохід від іншої діяльності;
- 2) дохід від страхової діяльності;
- 3) дохід від фінансової діяльності;
- 4) дохід від інвестиційної діяльності.

77. Ліквідаційні витрати – це витрати, пов'язані із:

- 1) ліквідацією збитків страхової компанії від усіх видів діяльності;
- 2) ліквідацією збитку, спричиненого страховим випадком;
- 3) ліквідацією кредиторської заборгованості страхової компанії;
- 4) ліквідацією умов договору страхування.

78. Витрати на обслуговування процесу страхування і перестраховування поділяються на:

- 1) аквізиційні, інкасаційні, ліквідаційні;
- 2) операційні, інвестиційні, фінансові;
- 3) основні, додаткові;
- 4) первинні, вторинні.

79. Обов'язкове перестраховування згідно з чинним законодавством в Україні передбачено, якщо:

- 1) в усіх випадках;
- 2) за договором страхування обрана франшиза;

- 3) страхова сума за окремим об'єктом і видом страхування перевищує 10 % суми сплаченого статутного фонду;
- 4) страхова сума за окремими об'єктами страхування перевищує 10% суми сплаченого статутного фонду і сформованих страхових резервів.

80. Резерви, що утворюються страховиками з метою забезпечення майбутніх виплат страхових сум і страхового відшкодування, називаються:

- 1) додатковими;
- 2) основними;
- 3) страховими;
- 4) технічними.

81. Страхові резерви поділяються на такі види:

- 1) основні і додаткові;
- 2) первинні і вторинні;
- 3) стратегічні та операційні;
- 4) технічні резерви і резерви страхування життя.

82. Фактичний запас платоспроможності (нетто-активи) страховика визначається:

- 1) вирахуванням із вартості майна страховика суми нематеріальних активів і загальної суми зобов'язань;
- 2) вирахуванням із вартості майна страховика суми необоротних активів;
- 3) вирахуванням із суми власного капіталу суми необоротних активів;
- 4) вирахуванням із суми поточних активів суми поточних зобов'язань.

83. Принцип підпорядкування, відповідно до якого керівники вищого рівня наділяються правом давати розпорядження нижчестоящим співробітникам з усіх питань, що впливають з їхньої діяльності, називається:

- 1) принципом лінійного підпорядкування;
- 2) принципом лінійно-штабного підпорядкування;
- 3) принципом оперативного підпорядкування;
- 4) принципом функціонального підпорядкування.

84. Принцип підпорядкування, відповідно до якого право давати розпорядження надається щодо виконання конкретних функцій, незалежно від того, хто їх виконує, називається:

- 1) принципом лінійного підпорядкування;
- 2) принципом лінійно-штабного підпорядкування;
- 3) принципом оперативного підпорядкування;
- 4) принципом функціонального підпорядкування.

85. Принцип підпорядкування, відповідно до якого утворюються «мозкові» центри, що виконують консультаційні функції у процесі стратегічного планування, підготовки рішень з інших найважливіших питань роботи компанії, називається:

- 1) принципом лінійного підпорядкування;
- 2) принципом лінійно-штабного підпорядкування;
- 3) принципом оперативного підпорядкування;
- 4) принципом функціонального підпорядкування.

86. Викупна сума – це:

- 1) конкретний розмір грошових коштів, який повинен сплатити страховик страхувальнику при настанні страхової події;
- 2) норма доходності за договором страхування пенсій;
- 3) сума, на яку укладається договір страхування життя;

4) частини резерву внесків на день припинення страхувальником сплати внесків, яка підлягає виплаті йому за договорами страхування життя.

87. Медичне страхування поділяється на обов'язкове і добровільне за:

- 1) видами;
- 2) об'єктами;
- 3) суб'єктами;
- 4) формами проведення.

88. При страхуванні каско відшкодовують:

- 1) виключно збиток життю та здоров'ю водія транспортного засобу;
- 2) виключно збиток, заподіяний транспортному засобу;
- 3) збиток, заподіяний транспортному засобу та вантажу, що перевозиться;
- 4) збитки транспортному засобу та життю й здоров'ю водія і пасажирів.

89. Перелік конкретних ризиків, що надходять перестраховику за облігаторним договором перестрахування, – це:

- 1) бордеро;
- 2) сліп;
- 3) тантьєма;
- 4) цесія.

90. Що з наведеного далі не охоплюється поняттям «страховий захист»:

- 1) здійснення заходів, спрямованих на зменшення страхового ризику;
- 2) фінансування витрат на боротьбу зі страховою подією;
- 3) відшкодування збитків, нанесених стихійним лихом;
- 4) збільшення запасів товарів з огляду на сезонність їх виробництва.

91. У яких формах виникли перші страховики:

- 1) товариства взаємного страхування;
- 2) страхового товариства з повною відповідальністю;
- 3) акціонерного страхового товариства;
- 4) державної страхової організації.

92. Страхові події при страхуванні громадян від нещасних випадків можуть бути такі:

- 1) смерть застрахованого з будь-якої причини;
- 2) смерть застрахованого внаслідок хвороби;
- 3) смерть застрахованого лише від нещасного випадку;
- 4) дожиття застрахованим до закінчення строку дії договору страхування.

93. Основні фактори підвищення ефективності реалізації страхового продукту такі:

- 1) страховий тариф, страхова сума, термін дії договору;
- 2) страховий тариф, ризики, франшиза;
- 3) зобов'язання сторін, ризики, розмір страхових резервів;
- 4) якість страхового продукту, тариф, сервіс.

94. Страхові резерви розміщуються згідно з принципами:

- 1) тільки прибутковості;
- 2) безпечності, ліквідності, прибутковості;
- 3) безпечності, прибутковості, ліквідності, диверсифікованості;
- 4) безпечності, ліквідності.

95. На фінансову надійність страховика не впливають:

- 1) розмір статутного капіталу;
- 2) види страхування, які проводить страховик;
- 3) величина страхових резервів;
- 4) збалансованість страхового портфелю.

96. При передачі ризику на перестраховання комісійні винагороди за перестраховання отримують:

- 1) перестраховик;
- 2) цедент;
- 3) як перестраховик, так і цедент;
- 4) вигодонабувач.

97. Плата за страхування, яку страхувальник зобов'язаний внести страховику відповідно до договору страхування, називається:

- 1) страховим тарифом;
- 2) страховою сумою;
- 3) страховою премією;
- 4) тантьємою.

98. Частина тарифу, яка призначена для покриття витрат на проведення страхування, називається:

- 1) брутто-тариф;
- 2) нетто-тариф;
- 3) навантаження;
- 4) ризик-тариф.

99. Прибутки від страхової діяльності формуються за рахунок:

- 1) зароблених страхових премій;
- 2) доходів від розміщення тимчасово вільних коштів;
- 3) комісійних винагород страховим посередникам;
- 4) доходів, отриманих від передачі в оренду основних засобів.

100. Яке майно підлягає страхуванню згідно з договором:

- 1) майно, отримане підприємством за договором майнового найму;
- 2) продукція, отримана від населення для переробки, зберігання тощо;
- 3) усе майно, яке належить підприємству;
- 4) основні засоби виробничого призначення.

101. Що впливає на розмір тарифної ставки при страхуванні від нещасних випадків:

- 1) група ризику;
- 2) термін страхування;
- 3) група ризику, термін страхування;
- 4) вік застрахованого.

102. Які класифікаційні ознаки виділяють у страхуванні:

- 1) особисті, майнові, змішані;
- 2) особисті, майнові, медичні;
- 3) історичні, економічні, юридичні;
- 4) ризикові, економічні, правові.

103. Які існують форми проведення страхування:

- 1) змішане і добровільне;
- 2) примусове і змішане;
- 3) добровільне і обов'язкове;
- 4) примусове і добровільне.

104. Що з перерахованого нижче надає право страховику на здійснення страхової діяльності:

- 1) угода;
- 2) сертифікат;
- 3) дозвільні документи;
- 4) ліцензія.

105. Основною метою діяльності страхової компанії є:

- 1) надання страхової допомоги своїм членам;
- 2) отримання прибутку;
- 3) інвестування тимчасово вільних коштів;
- 4) створення страхових резервів.

106. Найбільш розповсюдженим видом страхових компаній в Україні є страхові організації у формі:

- 1) товариств взаємного страхування;
- 2) кооперативних страхових компаній;
- 3) акціонерних товариств;
- 4) приватних підприємств.

107. Страховий брокер представляє інтереси:

- 1) страховика і страхувальника;
- 2) генерального страхового агента;
- 3) асоціації страхових посередників;
- 4) страхового агента.

108. Які з перерахованих нижче показників характеризують настання страхового випадку:

- 1) кількість страхових випадків;
- 2) частота настання і величина збитку;
- 3) кількість сторін в договорі страхування;
- 4) кількість укладених договорів страхування.

109. Страховий ризик характеризується:

- 1) випадковістю;
- 2) низьким ступенем імовірності;
- 3) надзвичайно великими витратами;
- 4) передбачуваністю настання.

110. На який мінімальний термін може бути укладений згідно чинного законодавства договір страхування життя:

- 1) 1 рік;
- 2) 5 років;
- 3) 10 років і більше;
- 4) 3 роки.

111. Що з перерахованого нижче не відноситься до принципів страхування:

- 1) франшиза;
- 2) контрибуція;
- 3) страхова сума;
- 4) страховий ризик.

112. Згідно класифікації страхування за об'єктами виділяють:

- 1) особисте, майнове;

- 2) життя, медичне, майнове;
- 3) особисте, майнове, відповідальності;
- 4) життя, майнове, відповідальності.

113. Страхування вантажів – це:

- 1) карго страхування;
- 2) змішане страхування;
- 3) каско страхування;
- 4) ризикове страхування.

114. Метою маркетингової служби страхової компанії є:

- 1) вивчення страхового ринку;
- 2) здійснення управління страховою компанією;
- 3) ведення господарського обліку;
- 4) контроль за діяльністю страхових агентів.

115. Франшиза поділяється на:

- 1) чисту і спекулятивну;
- 2) пропорційну і непропорційну;
- 3) умовну і безумовну;
- 4) обов'язкову і добровільну.

116. Випадок, який спричинений природною дією, охоплює певну територію і призводить до значних матеріальних збитків або до загибелі чи втрати здоров'я це:

- 1) стихійне лихо;
- 2) нещасний випадок;
- 3) техногенна аварія;
- 4) епізоотія.

117. Що означає поняття «страховий захист»:

- 1) збільшення запасів товарів на складі з огляду на сезонність їх виробництва;
- 2) відшкодування збитків завданих стихійним лихом;
- 3) фінансування витрат на боротьбу зі страховою подією;
- 4) нагромадження і витрачання грошових коштів для здійснення заходів із попередження, подолання та зменшення негативного впливу ризиків.

118. В якому місті було укладено першу відому угоду про страхування життя:

- 1) Париж;
- 2) Рим;
- 3) Единбург;
- 4) Лондон.

119. В чому полягає ризикова функція:

- 1) у формуванні страхових фондів;
- 2) у тому, що за певну плату страховикові передається матеріальна відповідальність за наслідки ризику;
- 3) у заощадженні коштів у страховій системі;
- 4) у застереженні, які передбачені чинним законодавством та договором страхування, що стосується позбавлення страховика відшкодувань.

120. Згідно до Закону України «Про страхування», страхування – це:

- 1) вид економічних відносин;
- 2) вид соціальних відносин;

- 3) вид цивільно-правових відносин;
- 4) вид соціально-економічних відносин.

121. У чому полягає мета страхування:

- 1) захист правових інтересів;
- 2) захист немайнових інтересів;
- 3) захист соціальних інтересів;
- 4) захист майнових інтересів.

122. Функція, що полягає у формуванні страхових фондів:

- 1) ризикова функція;
- 2) функція заощадження;
- 3) функція створення або використання страхових резервів;
- 4) превентивна функція.

123. Франшиза – це:

- 1) передання страхувальником страховикові право на стягнення заподіяної шкоди із третіх визначених осіб;
- 2) визначена договором частина збитків, яка у разі настання страхового випадку не підлягає відшкодуванню;
- 3) страхування об'єкта за одним спільним договором;
- 4) межі інвестиційної діяльності.

124. Принцип страхування, за яким страховик має право звертатися до інших страховиків, які за проданими полісами несуть відповідальність перед одним і тим самим страхувальником, розділити витрати з відшкодування збитків це:

- 1) суброгація;
- 2) франшиза;
- 3) контрибуція;
- 4) диверсифікація.

125. Властивості страхового ризику:

- 1) випадковість;
- 2) низький ступінь імовірності;
- 3) надзвичайно великі витрати;
- 4) передбачуваність настання.

126. Співвідношення кількості ситуацій при яких страховий випадок настав до кількості ситуацій при яких можлива поява страхового випадку – це:

- 1) статистична імовірність;
- 2) математична імовірність
- 3) експертна імовірність;
- 4) стохастична імовірність.

127. Експертна імовірність спирається на:

- 1) суб'єктивне відчуття експерта;
- 2) думку страхувальників;
- 3) оцінку суб'єктивних фактів;
- 4) думку страхових посередників.

128. Які основні показники характеризують настання страхового випадку:

- 1) число страхових випадків;
- 2) частота настання і величина збитку;

- 3) число вказаних осіб в договорі;
- 4) кількість укладених договорів страхування.

129. Який ризик дає можливість, як отримати прибуток, так і одержати збиток:

- 1) нестраховий;
- 2) чистий;
- 3) спекулятивний;
- 4) великий.

130. Які називаються ризики, які виникають внаслідок цілеспрямованої діяльності людини:

- 1) антропогенні;
- 2) природні;
- 3) катастрофічні;
- 4) середні.

131. Фінансування ризику здійснюється з:

- 1) державного бюджету;
- 2) страхових фондів;
- 3) резервних фондів держави;
- 4) статутного фонду страхової компанії.

132. Ціна страхового ризику – це:

- 1) тарифна ставка;
- 2) страхова виплата;
- 3) страхове відшкодування;
- 4) страхова сума.

133. У брутто-ставку входять:

- 1) нетто-ставка;
- 2) навантаження;
- 3) навантаження і нетто-ставка;
- 4) страховий платіж.

134. Ким встановлюється розмір страхового тарифу у добровільному страхуванні:

- 1) страховою компанією;
- 2) державою;
- 3) Державною службою статистики України;
- 4) страхувальником.

135. Функції організації нагляду за страховою діяльністю:

- 1) видача ліцензій страховикам на право здійснювати страхову діяльність, перевірки щодо правильності застосування страховиками законодавства;
- 2) прийом нормативних актів з питань страхової діяльності в Україні, інформаційно-роз'яснювальна робота із страхової діяльності;
- 3) розгляд пропозицій та запитань громадян з питань, що належать до його компетенції, управління майном, яке перебуває в загальнодержавній власності і належать підприємствам, які входять до сфери його управління;
- 4) всі вірні.

136. Страхування – це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб у разі настання:

- 1) страхових ризиків;
- 2) страхових випадків;

- 3) страхової відповідальності;
- 4) страхових виплат.

137. Страховиками визнаються:

- 1) фізичні особи;
- 2) фінансово-кредитні організації;
- 3) юридичні особи;
- 4) бюджетні фонди.

138. Згідно Закону України «Про страхування» страховик для здійснення своєї діяльності повинен одержати:

- 1) ліцензію на виплату страхових компенсацій;
- 2) дозвіл на страхування юридичних осіб;
- 3) ліцензію на здійснення страхової діяльності;
- 4) дозвіл на страхування громадян.

139. Одним з об'єктів страхування є:

- 1) особисті інтереси;
- 2) соціальні інтереси;
- 3) політичні інтереси;
- 4) майнові інтереси.

140. Страхування має такі форми:

- 1) добровільне та обов'язкове;
- 2) умовне та безумовне;
- 3) майнове та особисте;
- 4) добровільне та ліцензійне.

141. Ознаки ймовірності та випадковості настання має:

- 1) страховий випадок;
- 2) страхова виплата;
- 3) страховий тариф;
- 4) страховий ризик.

142. Страховий тариф – це:

- 1) сума виплат при настанні страхового випадку;
- 2) ставка страхового внеску;
- 3) плата за страхування;
- 4) плата за послуги страховика.

143. Грошові фонди, за рахунок яких здійснюються страхові відшкодування формуються шляхом:

- 1) страхових внесків і страхових премій;
- 2) страхових внесків і франшизи;
- 3) страхових сум і франшизи;
- 4) страхових внесків і страхових сум.

144. Страхування одним страховиком на визначених договором умовах ризику виконання всіх або частини своїх обов'язків перед страхувальником у іншого страховика – це:

- 1) подвійне страхування;
- 2) співстрахування;
- 3) взаємне страхування;
- 4) перестрахування.

145. Фонд страхових гарантій створюється з метою:

- 1) контролю над здійсненням страхових виплат;
- 2) відшкодування собівартості страхових послуг;
- 3) додаткового забезпечення страхових зобов'язань страховика;
- 4) повернення страхових сум із централізованих страхових фондів.

146. У яких формах ставляться завдання перед маркетинговими службами:

- 1) у формі проблеми, задачі, запитів;
- 2) у формі завдань і рішень;
- 3) у формі запитів, звітів;
- 4) у формі мети, завдань, результатів.

147. Хто виступає фактичним споживачем страхових послуг:

- 1) страховик;
- 2) посередник;
- 3) перестраховик;
- 4) страхувальник.

148. Асоціативна реклама формує у потенційного споживача:

- 1) емоції і певне ставлення споживача до того чи іншого виду продукції;
- 2) бажання страхуватись;
- 3) аргументи звернутися до певної страхової компанії;
- 4) немає жодної правильної відповіді.

149. Що таке страховий продукт:

- 1) це комплекс цивільно-правових відносин, щодо захисту майнових інтересів громадських і юридичних осіб у разі настання страхової події, визначеної чинним договором чи законодавством;
- 2) страховий поліс;
- 3) процес укладення договору страхування;
- 4) страхове відшкодування.

150. Процес реалізації страхового процесу включає:

- 1) аквізиція, супровід договору;
- 2) фахівців, які працюють у центральному офісі;
- 3) страхових агентів і страхових брокерів;
- 4) працівників підприємства.

151. Страховий брокер є представником:

- 1) страховика і страхувальника;
- 2) генерального страхового агента;
- 3) агента;
- 4) асоціації агентів та страхувальників.

152. Діяльність страховика або страхових посередників із залучення клієнтів до укладення нових договорів страхування – це:

- 1) супровід договору;
- 2) андеррайтинг;
- 3) перестраховання;
- 4) аквізиція.

153. Фізична або юридична особа, яка діє від імені та за дорученням страховика і виконує частину його страхової діяльності – це:

- 1) страховий агент;

- 2) страховий брокер;
- 3) страхувальник;
- 4) маклер.

154. За територіальним обслуговуванням страхові компанії поділяються на:

- 1) місцеві, регіональні, національні;
- 2) місцеві, регіональні, національні, транснаціональні;
- 3) відкритого і закритого типу;
- 4) національні, транснаціональні.

155. Яка з функцій реклами використовується для пропозиції нових страхових послуг або страхового продукту:

- 1) функція призми;
- 2) функція відлуння;
- 3) функція фокус;
- 4) функція підсилювача.

156. Які особи функціонують на страховому ринку:

- 1) брокери, дилери, страхові агенти;
- 2) посередники, страхувальники, страховики;
- 3) страхувальники, страховики;
- 4) страхувальники, перестраховальники.

157. Страховий агент є уповноваженою особою:

- 1) страховика;
- 2) страхувальника;
- 3) брокера;
- 4) перестраховика.

158. Страховий агент – це:

- 1) фізична особа, яка діє за дорученням страховика чи страхувальника;
- 2) юридична особа, яка діє за дорученням страховика чи страхувальника;
- 3) фізична або юридична особи, яка діє за дорученням страховика;
- 4) фізична або юридична особи, яка діє за дорученням страхувальника.

159. Метою маркетинговою служби страхової компанії є:

- 1) вивчення страхового ринку;
- 2) здійснення управління підприємством;
- 3) ведення господарського обліку;
- 4) контроль за діяльністю страхових агентів.

160. Яка служба утворюється при настанні страхового випадку:

- 1) аварійний комітет;
- 2) аварійний комісаріат;
- 3) аварійна служба;
- 4) аварійна група.

161. Страховими посередниками є:

- 1) страхові брокери;
- 2) страхові дилери;
- 3) страхові маклери;
- 4) страхувальники.

162. Через який канал не реалізуються страхові послуги:

- 1) через об'єднання страховиків;
- 2) через відокремлені підрозділи страхової компанії;
- 3) через офісну мережу страхової компанії;
- 4) через маркетингову службу страхової компанії.

163. Аквізиція – це:

- 1) процес укладання нового договору страхування;
- 2) момент настання страхового випадку;
- 3) діяльність страховика із залученням нових клієнтів;
- 4) контроль за діяльністю страхових агентів.

164. Маркетинг у страхуванні це:

- 1) вивчення ринку страхових послуг;
- 2) вивчення платоспроможності завданого регіону;
- 3) поліпшення якості продуктів компанії;
- 4) комплекс заходів, які мають на меті планування і постійне вдосконалення діяльності страховика завдяки розробці конкурентоспроможних продуктів, впровадження конкретних форм реалізації цих продуктів.

165. Страхування розрізняє класифікацію:

- 1) натуральну;
- 2) штучну;
- 3) натуральну і штучну;
- 4) економічну.

166. Які класифікаційні ознаки виділяє страхування:

- 1) історичні, економічні, юридичні;
- 2) економічні, юридичні, медичні;
- 3) історичні, економічні, медичні;
- 4) історичні, юридичні, медичні.

167. Які три підгрупи об'єктів страхування включає особисте страхування:

- 1) медичне, добровільне, юридичне;
- 2) страхування життя, медичне, добровільне;
- 3) медичне, страхування життя, страхування від нещасних випадків;
- 4) страхування майна юридичних осіб, страхування відповідальності, медичне страхування.

168. Що розуміється під класифікацією страхування:

- 1) це система підпорядкованих деякій ознаці понять у певній галузі знань;
- 2) це сукупність понять в певній галузі знань;
- 3) це система понять у всіх галузях знань;
- 4) це система, яка не підпорядкована деяким ознакам понять у певній галузі знань.

169. Об'єктами страхування, які включають три групи майнових інтересів є:

- 1) майнове, особисте і медичне страхування;
- 2) особисте, від нещасних випадків, майнове страхування;
- 3) страхування життя, здоров'я і від нещасних випадків;
- 4) страхування особисте, майнове, страхування відповідальності.

170. Назвіть три основні групи класифікаційних ознак страхування:

- 1) історична, екологічна, юридична;
- 2) історична, економічна, прогностична;

- 3) історична, економічна, юридична;
- 4) історична, фізична, психологічна.

171. Об'єктом страхових відносин в особистому страхуванні є:

- 1) життя, здоров'я, освіта;
- 2) життя, здоров'я, працездатність;
- 3) майно, здоров'я, працездатність;
- 4) життя, майно, працездатність.

172. За статусом страховика класифікація страхової діяльності здійснюється за такими критеріями:

- 1) державне, комерційне, взаємне;
- 2) комунальне, комерційне, взаємне;
- 3) державне, колективне, приватне;
- 4) особисте, комерційне, трудове.

173. Співвідношення кількості ситуацій при яких випадок настав до кількості ситуацій при яких можлива поява даного випадку за умови, що всі випадки взаємозалежні і мають однакову ймовірність настання, – це:

- 1) статистична ймовірність;
- 2) експертна ймовірність;
- 3) страховий ризик;
- 4) математична ймовірність.

174. Страховий випадок – це:

- 1) подія, яка передбачається договором і відбувається, або яка відбулася і одночасно з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхового відшкодування;
- 2) такі події, які через несприятливий збіг обставин призводять до загибелі або втрати здоров'я окремих людей;
- 3) випадок, який спричинений рушійною дією природи, охоплює певну територію і призводить до значних матеріальних збитків;
- 4) випадки, небезпеку і появу яких можна прогнозувати і оцінити.

175. Відповідно до договору ризику поділяють:

- 1) природні і антропогенні;
- 2) страхові і нестрахові;
- 3) великі і малі;
- 4) технічні і майнові.

176. Медичне страхування – це:

- 1) галузь страхування існування якою обумовлене ризиковим характером життя та діяльності людей;
- 2) страхування каско і карго;
- 3) галузь страхової діяльності, в якій об'єктом страхування є майнові інтереси;
- 4) страхування на випадок втрати здоров'я з будь-якої причини, у тому числі і у зв'язку із хворобою і нещасним випадком.

177. Ризики, які передбачають страхування вантажів, які перевозять всіма видами транспорту називаються:

- 1) каско;
- 2) карго;
- 3) технічні;
- 4) особові.

178. Оцінка ризиків здійснюється:

- 1) страховою компанією;
- 2) страховиком;
- 3) страховою компанією або страховиком;
- 4) контролюючими органами.

179. В залежності від сфери діяльності людини ризики поділяються:

- 1) великі, малі і середні;
- 2) політичні, екологічні, транспортні;
- 3) майнові і особові;
- 4) спеціальні і унікальні.

180. Брутто-ставка включає в себе:

- 1) навантаження;
- 2) нетто-ставку;
- 3) навантаження і нетто-ставку;
- 4) тарифну ставку.

181. Відносна частота появи страхового випадку в загальній сукупності усіх можливих випадків:

- 1) математична ймовірність;
- 2) статистична ймовірність;
- 3) експертна ймовірність;
- 4) математично-статистична ймовірність.

182. Подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності і випадкового настання:

- 1) страховий випадок;
- 2) інвестиційний ризик;
- 3) загально-фінансовий ризик;
- 4) страховий ризик.

183. Залежно від сфери діяльності людини ризики поділяються на:

- 1) каско і карго;
- 2) транспортні, економічні, політичні, технічні;
- 3) каско, карго, транспортні;
- 4) фінансові, економічні.

184. Особливістю катастрофічних ризиків є те, що:

- 1) вони великомасштабні і охоплюють велику кількість об'єктів страхування;
- 2) їх можна прогнозувати;
- 3) вони є тільки результатом людської діяльності;
- 4) вони піддаються точним розрахункам і прогнозам.

185. Ризики, які завдають великих збитків і значно перевищують середній рівень, це:

- 1) значні;
- 2) катастрофічні;
- 3) чисті;
- 4) спекулятивні.

186. За договором страхування ризики поділяються на:

- 1) страхові і чисті;
- 2) чисті і нестрахові;
- 3) страхові і нестрахові;

4) чисті і спекулятивні.

187. Для часткового або повного усунення ризиків призначений:

- 1) аналіз ризику;
- 2) оцінка ризику;
- 3) контроль за ризиком;
- 4) ідентифікація ризику.

188. Тарифна ставка – це:

- 1) ставка страхового внеску з одиниці страхової суми;
- 2) ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування;
- 3) ставка страхового внеску з страхової суми за невизначений період часу;
- 4) ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений законом період часу.

189. У теорії страхування залежно від ступеня врахування індивідуалізації виділяють такі тарифи:

- 1) середні, малі, великі;
- 2) середні, індивідуальні, диференційовані;
- 3) індивідуальні, диференційовані;
- 4) середні, групові.

190. Залежно від кількості осіб у договорі страхування поділяється на:

- 1) особисте і колективне;
- 2) індивідуальне і колективне;
- 3) індивідуальне і особисте;
- 4) групове і особисте.

191. За формами проведення страхування класифікується:

- 1) обов'язкове і періодичне;
- 2) добровільне і примусове;
- 3) обов'язкове і добровільне;
- 4) загальне і державне.

192. За економічною ознакою страхування класифікують за:

- 1) спеціалізацією страхувальника;
- 2) за згодою страховика і страхувальника;
- 3) при наявності посередника;
- 4) за спеціалізацією страхувальника.

193. Що дає право особі брати участь в управлінні акціонерним страховим товариством і отриманні частини прибутку:

- 1) сума страхового внеску;
- 2) сертифікат;
- 3) облігації;
- 4) акції.

194. Який зв'язок страхової компанії з економічним середовищем, в якому вона існує:

- 1) залежить від економічної ситуації;
- 2) не залежить від чинників економічного середовища;
- 3) існує самостійно;
- 4) вплив страхової компанії на економіку.

195. Який із видів страхових організацій належить до класифікації за територіальною ознакою:

- 1) приватна;

- 2) транснаціональна;
- 3) урядова;
- 4) кептивна.

196. Який документ є обов'язковим для організації страхової діяльності страховика:

- 1) ліцензія;
- 2) сертифікат;
- 3) рішення місцевих органів влади;
- 4) відомість про наявність розрахункових рахунків в банку.

197. За якою ознакою класифікують страховиків на державні, урядові, приватні, акціонерні, взаємні:

- 1) за зоною здійснення діяльності;
- 2) за географічною ознакою;
- 3) за належністю;
- 4) за спеціалізацією.

198. Основна мета страхової компанії:

- 1) надання страхової допомоги своїм членам;
- 2) отримання прибутку;
- 3) інвестування тимчасово вільних грошових коштів;
- 4) надання кредитів.

199. Найбільш розповсюдженим видом страхових компаній в Україні є страхові компанії у формі:

- 1) товариств взаємного страхування;
- 2) кооперативних страхових організацій;
- 3) акціонерних товариств;
- 4) приватних підприємств.

200. Юридично оформлена одиниця підприємницької діяльності, яка бере на себе зобов'язання страховика і має на це відповідну ліцензію, називається:

- 1) товариство взаємного страхування;
- 2) брокерська компанія;
- 3) страхова компанія;
- 4) банк.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Законодавчі матеріали

1. Конституція України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254/96-вр>
2. Господарський кодекс України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
3. Митний кодекс України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>
4. Податковий кодекс України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
5. Цивільний кодекс України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
6. Про акціонерні товариства : Закон України від 17.09.2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=1&nreg=514-17>
7. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 №996-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
8. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань : Закон України від 15.05.2003 №755-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/755-15>
9. Про державну статистику : Закон України від 17.09.1992 №2614-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2614-12>
10. Про ліцензування певних видів господарської діяльності : Закон України від 01.06.2000 №1775-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/222-19>
11. Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів : Закон України від 01.07.2004 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi.nreg=19161-15>
12. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 05.04.2007 №877-V [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/877-16>
13. Про страхування : Закон України від 07.03.1996 №85/96-ВР зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/85/96-%D0%B2%D1%80>
14. Про фінансові послуги і державне регулювання ринків фінансових послуг : Закон України від 06.02.2003 № 485-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

Основна література

1. Базилевич В. Д. Страхова справа / В. Д. Базилевич, К. С. Базилевич. – 6-те вид., стереотип. – К. : Знання, 2008. – 351 с.
2. Базилевич В. Д. Страхувальний ринок України / В. Д. Базилевич. – К. : Знання, 2002. – 417 с.
3. Безугла В. О. Страхування : навчальний посібник / В. О. Безугла. – К. : ЦУЛ, 2008. – 584 с.
4. Внукова Н. М. Страхування : теорія та практика : навчальний посібник / Н. М. Внукова, Л. В. Временко, В. І. Успенко; за загальною редакцією д.е.н., проф. Н. М. Внукової. – 2-ге видання, перероблене та доповнене. – Харків : Бурун Книга, 2009. – 656 с.
5. Вовчак О. Д. Страхова справа : підручник / О. Д. Вовчак. – Київ : Знання, 2011. – 391 с.

6. Говорушко Т. А. Страхування: навчальний посібник / Т. А. Говорушко, В. М. Стецюк; за ред. Т. А. Говорушко. – Львів : «Магнолія 2006», 2014. – 328 с.
7. Дьячкова Ю. М. Страхування : навчальний посібник / Ю. М. Дьячкова. – К. : ЦУЛ, 2008. – 240 с.
8. Нечипорук Л. В. Теорія та практика страхового ринку в Україні / Л. В. Нечипорук. – Х. : Вид-во Національного університету внутрішніх справ, 2004. – 300 с.
9. Страхові послуги : підручник. У 2 ч. Ч. 1 / [Базилевич В. Д., Пікус Р. В., Приказюк Н. В. та ін.] ; За ред. В. Д. Базилевича. – К. : Логос, 2014. – 496 с.
10. Страхування : опорний конспект лекцій (українською та російською мовами) / [Р. В. Пікус, Н. В. Приказюк, А. С. Шолойко та ін.] ; за наук. ред. проф. Р. В. Пікус. – К. : Логос, 2015. – 276 с.
11. Страхування : підручник / [керівник авт. колективу і наук. ред. С. С. Осадець, д-р ек. наук, проф.]. – 2-ге вид., допов. і переробл. – К. : КНЕУ, 2002. – 599 с.

Додаткова література

1. Директива 2009/138/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25.11.2009 р. про початок і ведення діяльності у сфері страхування і перестрахування (Solvency II) [Електронний ресурс] // Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг : [сайт]. – Режим доступу : <http://nfp.gov.ua/content/direktivi-es.html>
2. Стратегія розвитку страхового ринку України на 2012-2021 роки [Електронний ресурс] // Асоціація «Українська федерація убезпечення» : [сайт]. – Режим доступу : http://ufu.org.ua/ua/about/activities/strategic_initiatives/5257
3. Всеукраїнська громадська організація «Всеукраїнська асоціація аварійних комісарів» [Електронний ресурс] // b2btoday : [сайт]. – Режим доступу : <http://b2btoday.com.ua/id/4018066>
4. Гаманкова О. О. Ринок страхових послуг України : теорія, методологія, практика : монографія / О. О. Гаманкова. – К. : КНЕУ, 2009. – 283 с.
5. Нові вектори розвитку страхового ринку України : монографія / [Козьменко О. В., Козьменко С. М., Васильєва Т. А. та ін.] ; кер. авт. проекту д.е.н., проф. О. В. Козьменко. – Суми : Університетська книга, 2012. – 315 с.